

בענינא דיומא

כל מיני סוגי מחאות אחרות שלא שמענו מרבתינו מצוקי ארץ זיע"א, אינם דרכנו, והרבה פעמים מחאות אלו גורמים חילול השם רחמנא ליצלן דעת התורה בסערת התקופה ורשמי הוד מהמסע ההסטורי של גדולי ישראל בראשם מנהיג הדור מרן הגר"ד לנדו שליט"א

מנהיג הדור רבינו מרן ראש הישיבה הגאון רבי דוב לנדו שליט"א

עולם התורה מכיר טובה למנהיג הדור רבינו מרן הגר"ד לנדו שליט"א ומוסיף חיזוק בעסק התורה לזכותו:

בליל שישי הגיעו למעונו עשרות ראשי הכוללים ומרביצי תורה להתייעצות ולקבלת דרכי החיזוק לעת הזו וכהכרת טובה לרבינו מרן שליט"א ולמשלחת גדו"י שליט"א.

במעמד השתתפו עוד: הגאון הגדול רבי ברוך דוב דיסקין שליט"א ר"י ארחות תורה, הגאון הגדול רבי שריאל רוזנברג שליט"א גאב"ד בדי"ץ ב"ב, הגאון רבי יוסף מן שליט"א ראש כולל בית הלל, הגאון רבי נתן רוטשילד שליט"א רב הקהילה החרדית בעפולה, הגאון רבי אשר ברסלוער שליט"א רב קהילת נוף כנרת בטבריה. הגאון רבי נחום לובאן שליט"א ראש כולל נר ישראל ברכסים, הגאון רבי פנחס ברוורמן שליט"א ראש כולל צילו של היכל, הגאון רבי אליעזר כהנמן שליט"א נשיא ישיבת פוניבז', הגאון ר' אברהם אלקיים שליט"א ראש רשת כוללי עטרת גבריאל, הג"ר אליהו קמינסקי שליט"א מרבני ישיבת תורת חסד ומזכיר ועד בני התורה לכשרות התקשורת, הג"ר אברהם עמר שליט"א ראש כולל זאת ליעקב, הרה"ג רבי אברהם רובינשטיין שליט"א ר"כ נחלת משה. המגיד הרה"ג רבי אליעזר יוטקובסקי שליט"א, הרה"ג רבי משה מרדכי כהן שליט"א ראש רשת כוללי ארחות תורה.

ובמרכז המעמד האזינו גדולי התורה בחרדת קודש לדעת התורה ממנהיג הדור רבינו מרן שליט"א בחובת השעה אל מול סערות התקופה: מרנן ורבנן שליט"א

החזון איש כותב באגרת (ח"א קע"ז) **"כי ארץ פולין אשר הישיבות קבועות בה, והחסיד החפץ חיים שליט"א שוכן בה, ושאר גדולי התורה והיראה, דינה כארץ ישראל ושאר מדינות כחול"ל" בדורות האחרונים מרכז התורה הוא בארץ ישראל, בני התורה מחוץ לארץ באים ללמוד תורה בארץ ישראל, ומרכז התורה בארץ ישראל משפיע תורה בכל אתר ואתר.**

אהבת התורה היוקדת שראינו באמריקה ובכל קצווי תבל, זה דבר מפליא לבבות, הלבבות רחבים והידים פתוחות להחזיק את לומדי התורה בארץ ישראל, נדיבי הלב מבינים היטב שאם חלילה תתמעט התורה בארץ ישראל שהיא מרכז התורה, הדבר עלול לגרום שחלילה התורה תתמעט במקומות אחרים.

אברכי הכוללים הם נזר הבריאה, והם לומדי התורה המובחרים ביותר, ודאי שבשעה קשה כזו, אברכי הכוללים בארץ ישראל צריכים להתחזק עוד ועוד בלימודם, כי הם לומדי התורה המובחרים במרכז התורה שבעולם. ושמעתי שגדולי ראשי הישיבות שליט"א קוראים לאברכי הכוללים להתחזק בלימוד ברציפות, ואין ספק שכל חיזוק בלימוד התורה יועיל כנגד כל הגזרות.

כל מיני סוגי מחאות אחרות שלא שמענו מרבתינו מצוקי ארץ זכותם יגן עלינו, אינם דרכנו, והרבה פעמים מחאות אלו, גורמים חילול השם רחמנא ליצלן.

וצריך גם לזכור שעיקר העיקרים הוא השקיעות בלימוד, העמל בתורה, והעיון וההתעמקות בתורה, כך לומדי התורה מתעלים ומתעלים עוד ועוד,

זהו קידוש השם הגדול ביותר, וזוהי הדבקות בהשם הגבוהה ביותר, ע"י לימוד התורה בעיון ובעמקות ובעמל אמיתי. יהי רצון, שהשם יושיענו במהרה מכל צרותינו, ונזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

- בסיום המעמד ברך את כל הרבנים: כל טוב למרנן ורבנן הצלחה רבה.

מרן פוסק הדור הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

מי שלא פסיק פומיה מגרסא לא ינזק

בעקבות חשש הגדול של עמלי התורה מהמעצרים, העביר הרב חיים מלין את זעקתם ושאל את סביו הגדול מרן פוסק הדור שליט"א, מה לעשות במצב הקשה שנוצר: הנכד: אנשים שואלים מה יהיה פה הסוף, שעוצרים בחורי ישיבות כל הזמן. עכשיו, עכשיו, עכשיו בשבת הזאת ישבו בכלא 42 בחורי ישיבות. מה סבא חושב, שהבחורים צריכים להתחזק? בחורים שהם ב"פרשה"?

מרן שליט"א השיב: **בחור כזה שלא פסיק פומיה מגרסא, כמו שאצלנו בכולל, אין אף אחד שמדבר מילה. הוא לא יינזק. אין שום ספק, לא יתפסו אותו, לא יעשו לו שום דבר.**

'אנו נמצאים ברגעים האחרונים של הגלות, ויש כעת בירור גדול ב'מי לה' אלי', ואין לך זכות גדול מזה להראות את מסירותו לתורה.

- הדברים דלהלן לוקט ונערך מתוך גליון אוצר חמד:

בימים האחרונים נשאל מרן פוסק הדור הגר"י זילברשטיין שליט"א מאת בעלי בתים, כיצד יתכן שבחורים הלומדים תורה מושלכים לכלא ב"עוון" לימוד התורה, הרי אמרו חז"ל במשנה (אבות פ"ג מ"ה) 'כל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות', וכדפירש רבינו יונה, אחר שעושה תורתו עיקר ומלאכתו עראי, הקב"ה ישמרהו מכל דבר רע, שלא יצטרך ליבטל מלימוד התורה, ולא יתן בלב העריץ הלוקח נפשות מלאכתו, יעו"ש.

והשיב מרן שליט"א בקובץ 'ווי העמודים וחשוקיהם' (חודש סיון-תמוז תשפ"ו, עמ' סו), **שכוונת קבלת עול תורה אין די ללמוד בישיבה, אלא צריך להתמסר לגמרי לימוד התורה, שהעול היחיד שיהיה לו זה רק עול התורה, וחוף מזה אינו דואג כלום.** ועוד הוסיף מרן שליט"א **שבאמת מי שנעצר זה מעלה גדולה, וע"ז אמרו 'אשריך שנתפסת על דברי תורה', ומי שנעצר זכה להצטער על התורה, וכי יש לך זכות גדולה מזה.** וכמו שוטרי ישראל שהיו במצרים, שזכו לקבל מכות על כך שמסרו נפשם שלא להכות את אחיהם במצרים, ולכן זכו להיות זקני ישראל ונעשו נביאים.

וסיים: **'אנו נמצאים ברגעים האחרונים של הגלות, ויש כעת בירור גדול ב'מי לה' אלי', ואין לך זכות גדול מזה להראות את מסירותו לתורה, ולהצטער עבור הזכות שאינו רוצה להיטמאות בטומאת אלו שרוצים להיות ככל העמים, רוצה להישמר על קדושת ישראל, ורוצה להמשיך ללמוד תורה.**

והרי זה ברור שכל מי שמצטער בשביל זה, זה זכות גדולה בעבורו, ולא רחוק לומר שצריך לזה זכות, והמקבל עליו עול תורה – זוכה להיעצר בשביל התורה, ואחר כך לקבל שכר גדול על כך, וכל אלו שזכו לשבת בכלא בגלל שזכו ללמוד תורה, עוד יראו בגדולתם, עכ"ל רבינו.

בעקבות פרסומים שקרים הבהיר מֶרֶן שְׁלִיט"א בשיתחו: **זֶה לֹא הִדְרֵךְ שְׁלוֹן, עֵיקַר הִדְרֵךְ שְׁלוֹן זֶה בְּתַפִּילוֹת וּבְלִימוּד, כֹּל דָּבָר שֶׁנַּעֲשֶׂה זֶה בְּצוּרָה אַחֶרֶת - רַק בְּאוֹפֶן יַחֲסִי בְּצוּרָה עֲדִינָה, דֶּרֶךְ אֱלִימוּת זֶה לֹא דֶּרֶךְ שְׁלוֹן.**

מִכְתָּב לַאֲבִרְכִים לְהַקְפִּיד לְבֹא בְּתַחֲלִיל הַסֵּדֶר עִם תַּעֲנִית דִּיבּוּר חֲצִי שָׁעָה בִּס"ד

נִרְאֶה דְרָאוּי כָּל אֲבֶרֶךְ מַעֲכִשֵׁי עַד סוֹף הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים לְהַקְפִּיד לְבֹא בְּתַחֲלִיל הַסֵּדֶר, עִם תַּעֲנִית דִּיבּוּר שֶׁל חֲצִי שָׁעָה. וְזֶה דָּבָר מְאֹד קָשֶׁה, וּבִגְלַל זֶה שָׁכָה קָשֶׁה וּבִבְחִינַת מַסִּירוֹת נֶפֶשׁ - זֶה יֵבִיא כְבוֹד שָׁמַיִם גָּדוֹל מְאֹד, וּמִמִּילָא הַקֶּבֶ"ה תִּקְרַב אֵלֵינוּ. וְאִזּוּ יִהְיֶה לָנוּ מִהַקֶּבֶ"ה סִיעָתָא דְשִׁמְיָא מִיּוֹחֲדָת, שְׁבִלִי הַסִּיעָתָא הַמִּיּוֹחֲדָת לֹא יִהְיֶה בְּאַפְשָׁרוֹת לְנַצַּח כְּנֹגֵד אֱלֹהֵי שְׁנִלְחָמִים נִגְדָּנוּ.

וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָנוּ הַסִּיעָתָא דְשִׁמְיָא הַמִּיּוֹחֲדָת וְנִנְצַח בְּמִלְחָמָה הַזֹּאת. וְאִדְרָבָא, זֶה יֵבִיא שְׁנֵי גִבּוֹת גְּבוּהוֹת מְאֹד, שֶׁעַד עַכְשֵׁי לֹא הָיוּ. רַאיוּ שְׂרָאשֵׁי כּוֹלָלִים יִדְבְּרוּ בַּעֲנֵן הַזֶּה.

וְעַ"ז בְּעַה"כ לִכְה"ת

עַשׂ"ק חֻקַּת תַּשְׁפִּי"ו מֹשֶׁה הַלֵּל הִירֵשׁ

גְּדוּ"י בְּרֹאשׁ מֶרֶן רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה חֲתָמוּ אֶת הַמַּסַּע בְּמִנְהֶטָן

מִנְהֶטָן לְבִשָּׁה חֵג בֵּינֵי ד' לְרַגֵּל מַעֲמֵד סִיּוֹם מַסַּע "קֶרֶן עוֹלָם הַתּוֹרָה" שֶׁהִתְקִיִּים בְּמִקּוֹם. מַסַּע קֶרֶן עוֹלָם הַתּוֹרָה הַתַּחֲלִיל לִפְנֵי כֹ"ג שָׁבוּעוֹת, עַתָּה יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ"ק מִנְהֵיג הַדּוֹר רַבִּינוּ מֶרֶן רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הַגָּר"ד לִנְדוּ שְׁלִיט"א וְעִימוּ מֶרֶן הַמַּשְׁגִּיחַ הַגָּה"צ ר"ד סָגֵל שְׁלִיט"א, מֶרֶן הַגָּר"ש גִּלְיָא שְׁלִיט"א, מֶרֶן ר"י מִיר הַגָּר"י אֶזְרָחִי שְׁלִיט"א, מֶרֶן ר"י מֵאֹר הַתּוֹרָה הַגָּר"א סָאֵלִים שְׁלִיט"א, הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל ר"י הַלֵּל שְׁלִיט"א, הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל ר"א וִיִּס שְׁלִיט"א, הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי יִשְׂרָאֵל בּוֹנִים בֵּן חִיָּה רוֹיזָא שְׁרִיִּיבֶר שְׁלִיט"א ר"י נִתִּיב הַדַּעַת, הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַח"פּ בְּרַמֵּן שְׁלִיט"א מְר"י פּוֹנִיבֵז', הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַח"מ אוֹזְבֵּנְד שְׁלִיט"א ר"י עֶטְרַת שְׁלֵמָה וְעוֹד, כֶּשֶׁבִּשְׁבּוֹעַ הָאֲחֵרוֹן הַצֵּטְרָפוֹ מֶרֶן רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הַגְּרַמ"ה הִירֵשׁ שְׁלִיט"א וְהַגָּאוֹן הַגְּדוֹל ר"י אִיכְנֶשְׁטֵיין שְׁלִיט"א ר"י יֵד אַהֲרֹן.

הַמַּעֲמֵד הַגְּדוֹל בְּמִנְהֶטָן הַתְּקִיִּים בְּמִשְׁרַד הַנְּגִיד הָרֵב שִׁמְעוֹן גִּלְקִי שְׁלִיט"א מְרָאשֵׁי "קֶרֶן עוֹלָם הַתּוֹרָה" וּמוֹ"ל יֵתֵד נֶאֱמָן, אֲשֶׁר בְּשִׁלוֹשֶׁת הַשָּׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת פּוֹעֵל בְּכָל כּוֹחוֹ לְמַעַן הַקֶּרֶן, וְלֹא רַק פֶּעַל בְּעַצְמוֹ אֲלֵא גַם מַפְעִיל אֲחֵרִים לְמַעַן הַקֶּרֶן.

לֹא הָעִלִּיתִי עַל דַּעֲתִי שִׁיכְנִיסוּ בְּחוּרִים לְכָלֵּא

הַמֶּאֱרָח הָרֵב שִׁמְעוֹן גִּלְקִי פִתַּח דְּבָרִים וְסִיפֵר עַל שִׁיחָה שֶׁהָיָה לוֹ עִם רֶשֶׁכְבֶּה"ג מֶרֶן הַגְּרַמ"ל שְׁטֵינְמָן זְצוּק"ל לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת: **"חֲכָם עֲדִיף מִנְּבִיא", הִיִּיתִי אֶצֶל רַבִּי אֶהְרֹן לִיִּיב שְׁטֵינְמָן. וְהַנּוּשָׂא שֶׁל הַגִּיּוֹס עָלָה שָׁם. וְרַבִּי אֶהְרֹן לִיִּיב שְׁטֵינְמָן אָמַר לִי - אֲנִי מִקּוּוֹה שֶׁזֶּה לֹא יִגְרוּס גַּם לְבַעֲיּוֹת כִּסְפִּיּוֹת. וְאֲנִי חֲשַׁבְתִּי: מַה זֹּאת אוֹמֶרֶת? מַה עוֹד יִכּוֹל לִהְיוֹת?**

אֲנִי לֹא צִפִּיתִי מַעֲרַכַת מִשְׁפָּטִית שֶׁהָיָה לֹא רַק תִּבְטַל אֶת הַסּוֹבִסִידִיּוֹת שֶׁל הַכּוֹלָלִים, וְתִבְטַל אֶת הַסּוֹבִסִידִיּוֹת לְלִימוּד. וְתִבְטַל אֶת הַיְכּוֹלַת לְקַבֵּל דִּירוֹת שֶׁהָיוּ בְּמִכְרָז בִּפְחוֹת כֶּסֶף, וְתִקַּח אֶת הַטְּבוֹת הַמַּס. **אֲנִי לֹא חֲשַׁבְתִּי שֶׁהֵם יִכְנִיסוּ אֲנָשִׁים לְכָלֵּא. זֶה מַעֲוֹלָם לֹא עָלָה עַל דַּעֲתִי. אֲבָל רַבִּי אֶהְרֹן לִיִּיב שְׁטֵינְמָן חֲשָׁב שֶׁזֶה יִכּוֹל לְקִרּוֹת. אֲבָל אֲנִי מַעֲוֹלָם לֹא חֲשַׁבְתִּי עַל זֶה."**

מִשָּׂא מֶרֶן רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הַגָּרַמ"ה הִירֵשׁ שְׁלִיט"א בְּמַעֲמֵד

מֶרֶן הַגְּרַמ"ה הִירֵשׁ שְׁלִיט"א אָמַר בְּמַעֲמֵד: **הַשֵּׁם ר' שִׁמְעוֹן גִּלְקִי, זֶה אוֹמֵר - אָדָם שְׁעוֹבֵד, עוֹשֶׂה, עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלֵי תּוֹרָה, בְּשִׁבְלֵי חֶסֶד, יוֹם וּלְיֵלָה, כֹּל הַחַיִּים שְׁלֹ, פּוֹעֵל וּפּוֹעֵל. וְהַקֶּבֶ"ה יִתֵּן לִר' שִׁמְעוֹן, עַד מָאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה כּוֹחַ, לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעֲבוּדָה, לְכָלֵּל, לִפְרֹט, וּלְעֹזֹר לְכָל יִשְׂרָאֵל. אֲמֵן.**

לְשַׁמֵּר אֶת הַמַּדְרָגָה שֶׁל הַצִּדְקָה

בְּהַמְשָׁךְ דִּיבֵר עַל הַדְרָגָה שֶׁל נִתְיַנֵּת הַצִּדְקָה שְׁצָרִיכָה כַּעַת לְנוֹכַח הַמַּצֵּב, וְאָמַר: אֲנַחְנוּ מוֹצִאִים בְּקִבְלַת הַתּוֹרָה, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ: תִּגִּיד לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל, אֶל תִּתְקַרֵּב לָהּ. וְאֵל תִּגְעוּ בָהּ בְּזִמָּן קִבְלַת הַתּוֹרָה. וְכָתוּב בְּמִשּׁוֹךְ הַיּוֹבֵל אִזּוּ תַעֲלֹו לָהּ שֶׁזֶה קוֹל הַשּׁוֹפָר שֶׁבִּהְשָׁמַע קוֹלוֹ אִזּוּ אַתֶּם תַּעֲלֹו לָהּ. וְמָה זֶה הַשּׁוֹפָר? רִשְׁי"א אוֹמֵר שֶׁהַשּׁוֹפָר הִיָּה קֶרֶן שֶׁל אֵילוֹ שֶׁל יִצְחָק חֲזו"ל אוֹמְרִים: הַקֶּרֶן הַיְמִנִית יִהְיֶה הַקֶּרֶן שֶׁל הַשּׁוֹפָר שֶׁל מִשִּׁיחַ, וְהַשְּׂמָאל - הַקֶּרֶן שֶׁל קִבְלַת הַתּוֹרָה.

הַשְּׂאֵלָה הַיָּא, אִם הֵיִינוּ מְדַבְּרִים עַל תַּחֲלִילַת קִבְלַת הַתּוֹרָה, בְּזִמָּן שֶׁקִּבְלַת הַתּוֹרָה נִיתְּנָה, וְהָיוּ קוֹלוֹת וּבְרָקִים, וְאִתָּהּ צָרִיךְ שִׁיחָה שׁוֹפֵר שֶׁקְדוּשׁ בְּאוֹפֶן מִיּוֹחֵד הֵיִינוּ מְבִינִים. אֲבָל כַּעַת הִרִי מְדַבְּרִים עַל אַחֲרֵי מִתֵּן תּוֹרָה, מִתִּי אֲפִשֵׁר לַעֲלוֹת אֶל הָהָר, אִזּוּ לְמָה צָרִיךְ שִׁיחָה שׁוֹפֵר מִיּוֹחֵד, בְּשִׁלְבַּת מִיּוֹחֵד, בְּאוֹתוֹ זִמָּן?

נִיתֵן לְהַשִּׁיב ע"י דָּבָר שֶׁשִּׁמְעָתִי מִהַמַּשְׁגִּיחַ שֶׁל לִיקּוּד רַבִּי נִתָּן וְכִטְפוּלָה, בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק בִּלְזוֹר - רַבִּי יִצְחָק פֶּטְרִבּוֹרְגֵר. אֲנַחְנוּ מוֹצִאִים שְׁבַעֲקֵדָה כְּשֶׁהַמֶּלֶאךָ בָּא אֶל אֲבִרְכָה אֲבִינוּ, כְּתוּב אֶל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּעֱר, וְאֵל תַּעֲשֶׂה לוֹ מֵאוֹמָה, כִּי עֵתָה יִדְעָתִי כִּי יִרְאֶה אֱלֹקִים אֶתָּה. וְאַחֲרֵי זֶה, הַפְּסוֹק אוֹמֵר, שֶׁכִּשְׂאֲבִרְהֶם אֲבִינוּ לָקַח אֶת הָאֵיל, וְהִקְרִיב, אִזּוּ הַמֶּלֶאךָ בָּא אֵלָיו שׁוֹב: "עֵתָה יִדְעָתִי כִּי יִרְאֶה אֱלֹקִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךְ, אֶת יַחֲידֶךָ מִמֶּנִּי", וְנִתָּן לוֹ הָרֵבָה בְּרִכּוֹת.

וְרַבִּי יִצְחָק שׁוֹאֵל שְׂאֵלָה: לְמָה הִיָּה נִחוּץ שִׁיחָה קוֹדֵם אֵיל, וְרַק אִזּוּ יִקְבַּל אֶת הַבְּרִכּוֹת. הִרִי כְּשֶׁאָמַר "עֵתָה יִדְעָתִי כִּי יִרְאֶה אֱלֹקִים אֶתָּה", יִכַּל לִתֵּת לוֹ אֶת הַבְּרִכּוֹת וְלִמָּה קִיבַּל אוֹתָם רַק אַחֲרֵי הָאֵיל? וְהַתְּשׁוּבָה הִיא: לְכָל אָדָם בְּחַיִּים יֵשׁ נִסְיוֹנוֹת. שִׁקְשָׁה לוֹ, דְּבָרִים עֲסָקִיִּים, כֹּל מִינֵי בַעֲיּוֹת שִׁיכּוֹל לִהְיוֹת וְכִשְׂאֲדָם מַעֲלָה אֶת עַצְמוֹ וּמִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִמְעֵלָה אֶת עַצְמוֹ לְבִיטָחוֹן בְּקִבְיָהּ וְאִזּוּ מִגִּיעַ לְמַדְרָגָה גְּבוּהָה. אֲבָל אָדָם רָגִיל אַחֲרֵי שֶׁהִנְסִיּוֹן מִסְתֵּיִים הוּא יוֹרֵד לְמַטָּה. רַבִּי יִשְׂרָאֵל אוֹמֵר שֶׁהַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה הִיא לֹא כַּכָּה. וְזֶה לֹא הַדֶּרֶךְ שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת, הֵבֵן אָדָם צָרִיךְ לַעֲלוֹת עוֹד, כְּדִי לְשַׁמֵּר אֶת הַמַּדְרָגָה, שֶׁהוּא הִיָּה בֵּה כְּשֶׁהוּא עָלָה. וְלִשְׁמֹר אֶת הַמַּדְרָגָה שֶׁלֹּא לִיפּוֹל מִמֶּנָּה. **וּבְפֶרֶט בְּבִקְשָׁה שֶׁל צִדְקָה, אִם רּוֹצִים לְשַׁמֵּר אֶת הַדְרָגָה, אִזּוּ לְמִירוֹת שֶׁנִּתְּנָה הָרֵבָה, צָרִיךְ לִתֵּת עוֹד יוֹתֵר וּלְעֹלוֹת הַכִּי גְבוּהָ שֶׁאֲפִשֵׁר וְאִזּוּ נִגִיעַ נוֹכַח גַּם לְהַשָּׂאֵר בְּדִרְגַת הַצִּדְקָה הַגְּדוּלָה.**

- הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִיכְנֶשְׁטֵיין שְׁלִיט"א אָמַר בְּדִבְרָיו: הַעֲנִיִן הוּא הַחֲזֻקַת תּוֹרָה, לִהְיוֹת שׁוֹתֵף בְּתוֹרָה זֶה דָּבָר גָּדוֹל עִם זְכוּיּוֹת גְּדוּלוֹת.

הַמַּסִּירוֹת הָאֲדִירָה שֶׁל מִנְהֵיג הַדּוֹר מֶרֶן הַגָּר"ד לִנְדוּ לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל

לְאַחַר הַמַּעֲמֵד בְּבֵית הָרֵב גִּלְקִי, יֵצְאוּ חֲבֵרֵי הַמַּשְׁלַחַת לַעֲבֹר "כּוֹלֵל יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְשׁוֹן" שֵׁם הַמַּתִּינוּ מֵאוֹת מִתּוֹשְׁבֵי הָעִיר לְמַעֲמֵד חִיזוֹק. רֹאשׁ הַכּוֹלֵל הַגָּאוֹן רַבִּי דָן בְּלוֹמְבֵּרֵג שְׁלִיט"א פִּתַּח אֶת הַמַּעֲמֵד שֶׁזֶה מַעֲמֵד עֲצוֹם שֶׁל כְּבוֹד הַתּוֹרָה, וְזֶה מֵאֲהִיב אֶת הַתּוֹרָה עַל הָעַם. וְסִיפֵר שְׂרָבִי הִירֵשׁ לוֹיִנְסוֹן אָמַר לַחֲפֵץ חַיִּים עַל אִיזָּה מַצּוּוֹה שֶׁל עֲסָקְנוֹת שֶׁאָמַר שֶׁל רּוֹצֵה לְקִיִּים אֶת זֶה כִּי זֶה יִבְטַל אוֹתוֹ מִהַתּוֹרָה. אֲבָל הַחֲפֵץ חַיִּים אָמַר, שֶׁכָּתוּב "וְאַהֲבַת אֶת הַשֵּׁם" כַּכָּה בְּכָל מָה שֶׁיֵּשׁ לָךְ, אִזּוּ גַם צָרִיךְ לְבַטֵּל תּוֹרָה כְּדִי לְקִיִּים אֶהֱבַת הַשֵּׁם.

וְסִיפֵר, **הִיִּיתִי אֶצֶל מֶרֶן רַבִּי דָב וּבְרִכְתִּי אוֹתוֹ שִׁיזְכֶּה לְהַנְהִיג לְאוֹרֵךְ יָמִים וְשָׁנוֹת טוֹבוֹת, וְרַבִּי דָב צָעַק וְאָמַר לִי, תִּקַּח אֶת הַבְּרִכָּה חֲזִירָה, אֲנִי רּוֹצֵה רַק לְלַמּוֹד תּוֹרָה. וְשֶׁתִּבְנוּ כַּמָּה הוּא מְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה שֶׁלּוּ בְּשִׁבְלֵי עִם יִשְׂרָאֵל כַּעַת שְׁעוֹבֵר מִמִּקּוֹם לְמִקּוֹם כְּדִי לְהַצִּיל אֶת עוֹלָם הַתּוֹרָה.**

- בְּמִכְרָז הַמַּעֲמֵד נִשְׂאוּ דְּבָרִים מֶרֶן רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה הַגְּרַמ"ה הִירֵשׁ וְהַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אִיכְנֶשְׁטֵיין שְׁלִיט"א.

תָּם וְנִשְׁלֵם פֶּרֶק נִכְבָּד

עִם סִיּוֹם הַמַּעֲמֵד הַסְתֵּיִים פֶּרֶק נִכְבָּד בְּמַסַּע "קֶרֶן עוֹלָם הַתּוֹרָה" בְּאֶרֶץ"ב בְּהַצִּלָּחָה רַבָּה, כֹּאשֶׁר גּוֹיִסוּ אֶצֶל נְדִיבֵי עַם סְכוּמִים נִכְבָּדִים לְהַחֲזִיק עוֹלָם הַתּוֹרָה בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל הַגְּזִירוֹת שֶׁל הַמַּמְשָׁלָה וְרִשְׁוִיּוֹת הַשְּׁלִטוֹן, כֹּאשֶׁר בְּחוֹדֵשִׁים הַבָּאִים יִימַשְׁכוּ הַמַּגְבִּיּוֹת עַד לְהַשְׁלֵמַת הַסְּכּוֹם הַדְּרוּשׁ לְהַחֲזִיק עוֹלָם הַתּוֹרָה, סְכּוֹם שֶׁהוֹלֵךְ וְגָדֵל עִם עֲלִיַת שְׁעַר הַדּוֹלָר וְכֵן כִּנְיֻסָתָם שֶׁל כֹּאֲלֵף בְּחוּרִים מִיַּד חוֹדֵשׁ לְמַעֲגֵל שֶׁל אֱלֹהִים שֶׁלֹּא זָכָאִים לְמִלְגָּה מִהַמַּדִּינָה, וְגַם אֱלֹהִים שְׁעוֹבִרִים אֶת גִּיל הַגִּיּוֹס לֹא יוֹצִאִים מִהַמַּעֲגֵל.

בְּחוֹדֵשִׁים הַבָּאִים צְפוּיִים לְהַעֲרֵךְ מַגְבִּיּוֹת בְּאִירוֹפָּה, בְּמַקְסִיקוֹ, וּבְמַדִּינַת נוֹסְפוֹת בְּאֶרֶץ"ב, לְצַד מַגְבִּיּוֹת מִיּוֹחֲדָת שְׁצַפְמִיָּה לְהַעֲרֵךְ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

מֶרֶן הַמַּשְׁגִּיחַ הַגָּה"צ רַבִּי דָן סָגֵל שְׁלִיט"א

אֲנִי מִתְכוּיִן 'קִידוּשׁ הַשֵּׁם', שִׁירָאוּ שְׁגָם כַּעַת בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן יֵשׁ עֲדִיִן אֲלִפֵּי יְהוּדִים שֶׁמֵּאֲמִינִים בֵּה' וּבְתוֹרָתוֹ

בְּשָׁבוֹעַ שֶׁעֲבָרָה הַתְּקִיִּים בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל מֶרֶן הַמַּשְׁגִּיחַ הַגָּאוֹן הַצִּדִּיק רַבִּי דָן סָגֵל שְׁלִיט"א שִׁיחָה מִיּוֹחֲדָת לְאַחַר שׁוֹבוֹ אֶרֶץ"ב בְּתוֹם כְּשִׁבּוּעִיִּים שֶׁל מַסַּע בְּמַדִּינַת רַבּוֹת לְמַעַן עוֹלָם הַתּוֹרָה שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמָר תַּחַת הַגְּזִירוֹת שֶׁל רִשְׁוִיּוֹת וְהַמַּשְׁפָּט וְהַשְּׁלִטוֹנוֹת, כְּדִי שְׁחִי"ו לֹא יִיסָגֵר. בְּמַעֲמֵד הַשְּׁתַּתְּפוּ נִגִידֵי עַם לְצַד תַּלְמִידֵי הַמַּשְׁגִּיחַ שְׁלִיט"א.

בְּתוֹךְ דְּבָרָיו סִיפֵר: כִּידְעוּ לָכֵם, הֵיִינוּ כַּעַת בְּחוּ"ל כְּדִי לְאֶסּוֹף כֶּסֶף לְקֶרֶן הָעוֹלָמִי שֶׁל הַיְשִׁיבוֹת. בְּשִׁבְלֵי בְנֵי אָדָם, לִתֵּת כֶּסֶף - זֶה מִהַדְּבָרִים הַקְּשִׁים, עַד כְּדִי כֵךְ שְׁאוּמְרִים בְּפֶרֶשׁת 'קִרְיָאֵת שְׁמַע' יוֹאֲהֲבַת אֶת ה' אֱלֹקִיךָ וְכו' בְּכָל נִפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ, קוֹדֵם 'נִפְשֶׁךָ' וְאַחַר כֵךְ 'מְאֹדֶךָ', כִּי יֵשׁ מַצִּיאוֹת שֶׁהַמְּאֹדֶךָ יוֹתֵר חָשׁוֹב לְאָדָם מֵאֲשֶׁר 'נִפְשֶׁךָ'. וְלֹא מְדַבְּרִים כֹּאֵן עַל מִשְׁהוּ יוֹצֵא מִהַכֵּל, אֲלֵא מְדַבְּרִים עַל הַהִנְהָגָה הַרְגִּילָה שֶׁל בְּנֵי אָדָם

ש. האם ראוי להצטרף למערכת ההתערות "צבע שחור" המודיעים בעת נסיון מעצר.

ת. אין זה דרך בני התורה.

צִרִּיךְ לְדַעַת שְׂמִי שְׁלֹמֹד תּוֹרָה מִמֶּשׁ, לֹא יִקְרָה לּוֹ שׁוֹם דְּבַר.

תלמידי ש"ג בשיבת היכל שמואל עלו יחד עם ראשי הישיבה למעמד רתחא דאורייתא מיוחד במעונו של מרן הגר"ש שטינמן שליט"א, לאחר הרתחא דאורייתא שנערך מעל חצי שעה, הדריכם ראש הישיבה:

פרשת השבוע זאת חוקת התורה. למה זה חוק, רש"י מביא את חז"ל שאומות העולם מונים, (מונים מלשון מענים, מצערים) את ישראל. מה ענין במצוות פרה אדומה, מה הענין בזה? הם גם לא מבינים איך פרה אדומה מטהרת, וגם איך יתכן הסתירה שזה מטהר את הטמאים, ומטמא את הטהורים. השאלה כתוב אומות העולם לא מבינים. אנחנו כן מבינים? נו אז מה רוצים מאומות העולם, מה התשובה?

אחר שבני הישיבה ניסו לתרץ, חידד ראש הישיבה: להם יש שאלות, לנו אין שאלות. לא שיש לנו תשובות, ככה השם גזר. כל טהרות זה גזירות, הכל גזירות, גוי בא ורואה שמזין על טמא מת ונהיה טהור, איך הוא נהיה טמא, זה הוא כן מבין? למה אם נוגעים במת נהיים טמאים זה כן בן אדם מבין? אם נוגעים בשרץ טמא? הוא כן מבין.

למה דווקא שמונה שרצים ולא אחרים? הוא כן מבין. ולמה דווקא כלי חרס מטמא מתוכו ולא מגבו, ולמה נבילה של ציפור לא מטמא במגע, רק כשבגרון בבית הבליעה אז מטמא, פתאום יש לו שאלה אחת. אתה רואה פתאום שמזין על טמא מת, אז אתה לא מבין. את הכל אתה מבין, חוץ מזה? כל ענין הטהרות אנחנו לא מבינים. מה כן, מה לא. למה? לא מבינים, ולא אמורים להבין. יש דברים שמבינים, למה שור שנגח את הפרה, אנחנו מבינים. אבל למה, למה אדם שנוגע במת נטמא, אנחנו לא מבינים. לא מתיימרים להבין.

אנחנו עושים את רצון הבורא. ככה השם גזר, אנחנו לא שואלים שאלות. לא רוצים להסביר. זה צריך לזכור. כל העולם סביבנו, גועש ורועש אין לנו שאלות זה רצון הבורא, אנחנו בגלות, זה רצון הבורא. לא שואלים שאלות בכלל. אנשים שואלים, בני תורה שקועים בלימוד, איך זה שיש כאלו צרות, אנחנו עושים רצון הבורא לא שואלים שאלות.

הרמב"ם בסוף מתנות עניים מסיבר: 'למה תרומה ממעשרות נותנים לכהנים והלוויים, יולמה לא זכה לוי בנחלת ארץ ישראל ובביזתה יחד עם אחיו, מפני שהובדל לעבוד את ה' ולשרתו ולהורות דרכו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים שנאמר יורו משפטיו ליעקב ותורתך לישראל, לפיכך הובדלו מדרכי העולם, לא עורכים מלחמה כשאר ישראל ולא נוחלין ולא זוכין לעצמם בכח גופן, אלא הם חיל השם שנאמר ברכ ה' חילו, והוא ברוך הוא זוכה להם שנאמר אני חלקך ונחלתך'.

מסיף הרמב"ם, 'ולא שבת לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו לדעה את ה' והלך ישר כמו שעשהו האלוקים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעה"ז דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללוים הרי דוד ע"ה אומר ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: זאת אומרת שאנחנו חיל ה', חיל ה' אנחנו, חיל ה' הרמב"ם אומר לא נוחלין וזוכין, אנחנו רוחני, חיל ה', זה צריך לזכור למה, מה לא שואלים שאלות, אומות העולם שואלים שאלות, אנחנו לא שואלים, זה רצון הבורא אנחנו בגלות, ובגלות יש בעיות.

צִרִּיךְ לְדַעַת שְׂמִי שְׁלֹמֹד תּוֹרָה מִמֶּשׁ, לֹא יִקְרָה לּוֹ שׁוֹם דְּבַר. אז נמשיך ללמוד, נעסוק בתורה, נמשיך להיות חייל השם. חייל עושה מה שהקב"ה רוצה, זה חייל השם. השם יעזור שתזכו הלאה ללמוד תורה, ב"ה ידעתם יפה מאד, לא הצלחתי לשמוע את כולם, אבל היה ניכר שידועים כולם, ב"ה תמשיכו ללמוד בישיבות גדולות תהיו ת"ח גדולים תפארת בישראל.

הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי מִשֵּׁה מֵאִיהַ שְׁלִיט"א זָקֵן מוֹעֶצַת חֲכָמֵי הַתּוֹרָה

נֶגֶד הַהִפְגָּנוֹת הָאֱלִימוֹת וּמִסְלּוּלֵי הַצָּבָא

"שיטתי היא אחת. כשבאתי לישיבה בגיל 14, לימדו אותי שגזל זמן וגזל שינה אין להם תשלומין. המשגיח אמר לנו שכשאנחנו חוזרים מאוחר, נלך על קצות האצבעות כדי לא להעיר את הישנים. לכן לא ניהא לי באופן אישי לחסום כבישים – אנשים נשארים שעתיים בפקק, מי יחזיר להם את הזמן? זה הגזל הכי גרוע מהכל.

- בהמשך שיחתו נשאל מה דעתו לגבי בחור שאינו יושב ולומד בביהמ"ד, וענה: "זה רמב"ם מפורש! כמו שהרמב"ם פוסק בהלכות שמיטה ויובל שאסור לגייס בחורי ישיבות, כך הוא כותב שאם מכניסים אדם למקום

ועל זה אפשר לומר מה שהזכרתי כבר כמה פעמים בעז"ה, כך סיפר לי הדוד רבי טוביה ויין זצ"ל, שבשעה שנערכו בחירות לסייס' הפולני, הורה החפץ חיים זצ"ל שגם החרדים יעשו מפלגה. אמרו לו סביביו, רביה, אתה אדם פרקטי, הרי אין מספיק קולות אפילו עבור 'ציר' אחד.

ענה החפץ חיים, **וכי אני מתכוין 'ציר'?! אני מתכוין 'קידוש השם'!**, **שיראו שגם כעת בדור האחרון יש עדיין אלפי יהודים שמאמינים בה' ובתורתו.** נמצאנו למדים, שזהו ממש 'קידוש השם' שאין כמותו, שגם בדור האחרון יש עדיין יהודים שמפזרים ממונם ביד רחבה ובעין יפה עבור התורה הקדושה.

היו בין הנותנים יהודים מכל השכבות, גם כאלו שכלפי חוץ לא היית מייחס להם הנהגה כזו, והם נתנו בעין יפה ובסבר פנים יפות, בשמחה. דעו לכם שזה לא היה קל, לגמרי לא קל, אבל הקידוש השם שראינו זה נורא נוראות, לא יאומן כי יסופר!

והחפץ חיים מביא מחז"ל, שבשבעה שכלל ישראל עושים צדקה אומר הקב"ה 'ומה אלו שהם בעצמם צריכים חסד, עושים חסד זה עם זה, אני שאני מלא חסד ורחמים, על אחת כמה וכמה שאני צריך לגמול חסד עם בריותי'. הצדקה שעם ישראל עושה מעורר את הצדקה של הקב"ה עם כלל ישראל.

מלפנים שמעתי בשם הגאון זצ"ל שאמר על הפסוק 'ציון במשפט תפדה שביה בצדקה', 'שביה' - היינו שישבו לארץ ישראל בזמן הגאולה, 'בצדקה' - בזכות הצדקה שיתנו בחוץ לארץ, ישובו כולם לארץ ישראל בגאולה השלימה. והיום רואים שזה ממש כך, 'אשרינו מה טוב חלקנו'.

מִן הַגָּאוֹן רַבִּי יִצְחָק אֶזְרָחִי שְׁלִיט"א

זַעֲקוּתוֹ בְּדִינָה בְּמֵאִמֵּי - הַמַּצֵּב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל פִּיקוּחַ נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ

ברשות גדולי ישראל מרן ורבני רבותי, קהל נכבד וחשוב. שמעתי כבר שבאו מיוחד לכאן, היום, ממקומות רחוקים. במשנה כתוב הווי רץ למצווה קלה כבחמורה. אומר הרמב"ם: "מה משה רבינו שהוא האמת בכל האמיתות, שלם בכל השלימות, מסר נפשו על חצי מצווה". משום שמה רבינו ידע שכל זמן שאין שש ערים, זה לא קולט. מסר נפשו על חצי מצווה.

אין ספק שכל אחד צריך למסור נפשו על המצוות. מדוע הרמב"ם אומר את המשנה הזו? כאן כתוב מורי ורבותי, שהדרך היא שאדם צריך להתחיל ולא להסתפק ולהוסיף ועוד להוסיף בכל מצווה בלימוד תורה, היום לא מאריכים כאן, אבל צריכים לדעת שהמצב בארץ ישראל הוא מצב של פיקוח נפש, לא חצי פיקוח נפש. פיקוח נפש ממש, של בני התורה, של התורה עצמה. והדבר היחיד שמוטל על כל אחד ואחד למסור נפש, בשביל מה באתם לכאן? לכל אחד מכם יש כל מיני דברים. אתם מבינים שזה זמן של פיקוח נפש, ואל תעשו לי כאן חצאי מצוות.

כאן אתם צריכים לעשות מה שיותר, והקב"ה יתן לכם לא רק מצווה אחת, הרבה מצוות, ואת כל האמצעים שבחסדי השם תוכלו לקיים את הרצון שלכם שכאן אני רואה שאתם מבינים מהו רצון הבורא יתברך.

מִכְתָּב מִרַּ"י חֲבֵרוֹן הַגֵּר"ד כְּהֵן שְׁלִיט"א וּמִרְן הַגֵּר"ש שְׁטִינְמָן שְׁלִיט"א

מְשִׁיבִים אֶהְבֶּה לְרִבּוּתֵנוּ – אַחֵר הַמַּסַּע הַהִסְטוֹרִי שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל בְּרֹאשׁוֹ מִנְהִיג הַדּוֹר רִבִּינוּ מִרְן רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה הַגֵּר"ד לֵנֶדוּ שְׁלִיט"א:

ד' תמוז תשפ"ו

כאשר נתאספו כמה מחשובי ראשי הכוללים באה"ק לטכס עצה ובינה, להחזיר כנגד רבותינו הגדולים שמסרו נפשם למען קיום עולם התורה, ולעמוד ולהתחזק כנגד מאמצייהם הגדולים - והעלו רעיון מבורך לעשות חיזוק מיוחד בסוף זמן הקיץ בחודש תמוז.

להתחזק להתחיל סדר א' בזמנו, ולהקפיד על רציפות הלימוד לפחות בשעה הראשונה של הסדר, שיש בזה סגולה גדולה להמשיך הלימוד הרצוף גם בהמשך הסדר. ולא לו שכבר התחזקו בענין זה - להתחזק בדבר נוסף בקבלת עול תורה.

ובדאי שרצוי מאוד להתחזק בקבלת עול התורה כאשר כל עולם היהדות בעולם כולו התחזקו והתאמצו מעבר ליכולתם למען קיום עולם התורה.

ובראותינו את המאמצים הגדולים של רבותינו למען קיום עולם התורה, הרי זה מחייב אותנו להתחזק ולהרתם גם מצדנו. ובפרט בימים טרופים אלו כאשר בני התורה נרדפים על לימוד התורה, הרי כל חיזוק בקבלת עול התורה יש לו משמעות עצומה למען המשך קיום העולם וחיזוקו ביתר שאת וביתר עוז.

ובע"ה נזכה להמשיך בדרך עליה של קבלת עול תורה ולהעמיד כתרה של תורה בישראל.

הכו"ז לכבוד התורה ולומדיה

דוד כהן שרגא שטינמן

שמחטיאים אותו - שילך למדברות! אי אפשר להאמין לשום התחייבות שלהם. כל זמן שאין לנו משיח - אין לנו את הדבר הזה, ואסור להתגייס. בחורים צריכים לשמוע לעורכי הדין שמכוונים אותם, לא לחשוש מהמשטרה הצבאית ולדעת שהכל בידי שמיים, והתורה היא המגינה היחידה על עם ישראל".

הגאון הגדול רבי שלמה אנגלנדר שליט"א ראש ישיבת בית שמעיה

הגאון הגדול רבי שלמה אנגלנדר שליט"א ר"י בית שמעיה בשיחה חריפה הרחיב נגד הפגנות הפלגים, הדברים נערכו מתוך משאו המלא, השיחה המלאה בגליון דעת אמת מתורתו והתפרסם ע"י אוצר הפרשה שבוע שעבר.

השקפה על ההפגנות - 'הטרור זמורת זר בכרם היהדות'

כיום יש אוירה שנערים אומרים כל מיני דעות משונות, ואומרים שבשביל שיפסיקו את גזירת הגיוס צריך לעשות תעמולה ורעש כגון לישב על הכביש ולחסום אותו, או לפרוץ לבתים של אנשי השלטון ולשבור להם את החלונות וכדו', ואנו צריכים לדעת וללמוד מה שהורנו רבותינו.

היה זמן שבשנים הראשונות של השלטון הייתה קבוצה של כעשרים בחורים שחרה להם על שנוסעים בירושלים בשבת, ולכן התפרזו ברחוב יפו וכל אחד רשם לעצמו בויכורו את מספר הרכב של המכוניות שנסעו בה בשבת, ובמוצאי שבת דאגו לשרוף להם את המכוניות, באותו זמן זכינו שהיה בעולם התורה את מרן החזון איש.

והחזו"א קרא למקורבים שלו שיכתבו מכתב מילה במילה כלשונו, והביא כרוז שיפרסם את המכתב לציבור כולו, וזה היה שלא כהרגלו של מרן החזו"א שדרך כלל לא פרסם מכתב לציבור, וכל המכתבים שלו היו רק ליחידים.

ובמכתב זה כתב "לנוכח הצתת המכוניות בירושלים המבוצעת על ידי צעירים המקנאים את קנאת שבת קודשנו הנו מכריזים לאחר ששאלנו את פי גדולי הדור שליט"א: לא זו הדרך ולא באלה חלק יעקב, העושים דין לעצמם, לא נטלו עצה מפי חכמי התורה ואין רוח חכמים נוחה מהם, לא במעשי אלימות תושלט התורה הקדושה ומצוותיה.

כי דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, הטרור זמורת זר הוא בכרם היהדות הנאמנה [אנחנו מגדלים כרם של יהדות נאמנה, והטרור הוא זמורה של כרם זר ששותלים אותה בתוך הכרם של היהדות הנאמנה], פרי באושים של מפלגות חילוניות המחנכות להערצת כח האגרוף וידי עשו, ברוך שלא עשנו כחילוניים, לא דרכיהם דרכנו ואל יהי חלקנו עמהם", ע"כ לשון החזו"א.

הג"ר מיכל זילבר שליט"א היה בהלוויה של בחור שנהרג בתוך כדי ההפגנה, על ידי נהג אוטובוס ערבי שכעס ודרס אותו בכוונה למוות, ואמר ר' מיכל בהלוויה שכל מי שגרם לכל עסק ההפגנה צריך לעשות תשובה, כי בגללו נגרם שפיכות דמים לאותו בחור, וכי אפשר לסמוך על הערבים שלא יכעסו פתאום בשעת ההפגנה ויסעו בכוונה וידרסו אנשים !?

הגאון הגדול רבי שריאל רוזנברג שליט"א גאב"ד בד"ץ ב"ב

רבנו שליט"א הקריב בעצם את היקר לו מכל.

משאו בכינוס ראשי הכוללים במעונו של מנהיג הדור מרן שליט"א:

כמו שדיברו, מתכנסים להכיר טובה בהכרת הטוב לרבנו שליט"א, על הטרחה הגדולה שהוא טרח למען לומדי התורה בארץ ישראל. וצריכים להבין שזה לא רק טירחה של נסיעות ומאמצים וכדומה. כאשר רבנו שליט"א הקריב בעצם את היקר לו מכל. ברור ששמעתתא בעי צילותא, ובדרכים, כמה שממשיכים ללמוד לא פסק פומיה מגרסא, אבל עדיין חסר את העמקות שיש כשיושבים בבית ולומדים. כמו שאב"י אמר.

ידוע המעשה עם ה"י והב"ח. שהחזון איש היה נוהג לספר, שביום אחד היה שה"י לא קיבל את מה שהב"ח הבטיח לו, אז הלימוד שלו היה בפחות עמקות, אז היה בזה קטרוג בשמים על הב"ח.

אז רבנו שליט"א הקריב בעצם את היקר מכל למען לומדי התורה, ואנחנו בודאי צריכים להודות לו בשם כל אלפי ורבות אברכים שנהנים מהטרחה הגדולה הזאת. הזכירו שרצים לתת, אפשר לומר את זה מתנה לרבנו שליט"א. כמובן שלא מתנה של כסף וזהב, שזה לא נחשב בעינינו בכלום, אלא מתנה של חיזוק בלימוד התורה.

הציעו הצעה שהשעה הראשונה של הסדר תהיה מתוך חיזוק של תענית דיבור ובודאי החיזוק הזה שהוא לזכות רבנו שליט"א כתוצאה מהמאמצים הגדולים שלו, זה קצת ישלים את החיסרון שהיה באותם ימים של הנסיעה.

אנחנו גם מברכים את רבנו שליט"א כאורך ימים ושנות חיים, ויסיפו לו, וממילא שנות חיים שיוסיפו, יכסו גם כן את אותם ימים, את אותם שעות, של מאמצים, שהיה חסר בלימוד התורה בשוב ובנחת. והשי"ת באמת יזכהו, ויזכנו, שרבנו שליט"א ימשיך להיות בראשנו עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הגאון הגדול רבי יהודה עמית שליט"א ר"י קרית מלאכי

הכל בזכות לומדי התורה

אנחנו חיים כאן בעולם הזה בניסי ניסים. כל הדבר הזה שקוראים לו 'מדינת ישראל', הוא כולו בניסי ניסים. אותו רשע שהיה ראש ממשלה הראשון, אז הוא התבטא, שכאן בארץ, מי שלא מאמין בניסים הוא לא ריאליסט. המבט הריאלי זה של ניסים, הכול כאן מתנהל בניסים ואחד מהוגי הדעות של הציבור הזה, כתב באחד הספרים שלו, "זאת המדינה היחידה בעולם שלא רק 'סומכת' על ניסים, אלא מתחשבת בהם". יש אחד שקצת נסמך על נס, אבל כאן מתחשבים בזה זה חלק מהמהלך. והכול הולך פה עם ניסים וניסי ניסים כל הזמן.

אנחנו עומדים עכשיו כאן בקטע משונה כזה. יש איזה נשיא בארצות הברית משוגע. גם בצורה הזאת שהוא עלה, כשהיתה שם אפשרות שיהיה מישוהו אחר במקומו, וזה שהיה קודם לכן גם כן היה משונה, הוא גם היה אחד שהתנגד ועזר, דברים משונים קורים שם. והוא נבחר, ופתאום הוא נכנס להכות את איראן, זה היה דבר משונה מאוד. הוא השקיע שם הרבה, אני חושב שלא רק עשרות מיליארדים, אלא מאות מיליארדים של דולרים, כל המבצע הזה עלה הון. הטיילים וכל מה שהוא שלח כאן לארץ, זה עשרות מיליארדים. שיגעון שלו.

ואחר כך פתאום בין לילה התהפך לגמרי. בשעה שהם כבר היו ממש במצב שיכול היה לכתוש, לגמור את העסק. והוא בעצמו עשה להם כל מיני סנקציות, ועכשיו הוא מבטל. דברים משונים אתה רואה אתון מדברת, אתה רואה דבר משונה. מה קורה כאן? מה זה הדבר הזה? אנחנו לא יודעים חשבונות של מעלה. אבל אנחנו יודעים דבר אחד, שהעולם הזה חי, וכל המדינה הזאת חיה, בזכות לומדי התורה. זה ודאי, והכל בניסים.

אז יש ששואלים, הרי עד עכשיו הם גם רדפו לומדי תורה, ובכל זאת היו ניסים והיו דברים? נכון. אנחנו לא יודעים בדיוק את החשבון. אבל זה ודאי, מה שכתוב (ישעיה כ"ז) "בִּיבֹשׁ קְצִירָה וְתִשְׁבֶּרֶתָהּ". יש בגמרא (ב"ב י" ע"א) קפידא על אחד שקיבל צדקה מהגויים. וכי "לית ליה ביבש קצירה תשברנה"? אתה לא מכיר את הפסוק הזה? יש דבר לח, אבל ברגע שהוא מתייבש, אז הוא נשבר. הזכויות שיש לגויים כשהם עוזרים לעם ישראל, זה נותן להם את המשך השלטון שלהם. אבל ברגע שהדבר הזה יגמר, ברגע שמתייבש הענין הזה, זה ישבר.

כאשר הם נתנו תמיכה ללומדי התורה, אף על פי שזה היה נגד רצונם, אבל בכל זאת איכשהו שחררו איזו שהיא תמיכה, אז למרות כל העבירות שלהם, בכל זאת הזכויות של לומדי תורה עמד להם אני לא יודע אם זה באמת החשבונות, אבל אפשר להבין את זה גם כך, וזה הגיוני מאוד. אבל ברגע שהם נלחמים ברמה כזאת, אז הדבר הזה גורם שזה סוגר את הברז של הזכויות האלה, ולכן קורים דברים משונים. אז אם רואים כזה דבר, אפשר בהחלט להבין ולתלות את זה בענין הזה של המלחמה שלהם בלומדי התורה. אבל אנחנו מצידנו, צריכים להמשיך ללמוד תורה במרץ ולדעת, אנחנו לא מתפעלים מזה, למרות שהפיתיונות הם פיתיונות עצומים.

מישהו הביא לי כאן כמה דפים, הם מציעים לעשות 'כוללים' בבסיסים צבאיים. "כולל בבסיס צבאי". תבוא עם הכל, רק שעה ביום תהיה שם שומר בצבא, קצת להכניס אותך איכשהו לתוך המערכת ולחבר אותך לתוך האידיאלים האלה. החזון איש כותב על הציונות, שזה אידיאלים, שמעורב בזה עבודה זרה ממש עם כל הענין הזה מה שהם עשו.

מכל מקום, אנחנו ממשיכים בשלנו, לא מתפעלים, גם אם יפלו כמה נושרים פה ושם, אבל עם ישראל רק יתחזק מהענין הזה, והכל הקב"ה עושה לטובה. ובורא עולם עומד מאחורי הדברים, וכל המהלכים בסוף יתבררו הכל לטובה, והכל יתהפך לטובה, ואנחנו צריכים להתחזק.

אבל עיקר הדבר באמת, מה שדיברנו מהלך העיקרי מהשיעור הזה של ר' אביגדור מילר זצ"ל, לנסות להתרגל ולעבוד על הענין הזה. "שויתי ה'". לנסות לראות, לחשוב על הקב"ה, ולנסות לחזיק אותו בדעתנו ולהבין שמה שקורה, "כל דעביד רחמנא", הקב"ה עושה הכל. ועצם זה שכל רגע ורגע אדם זוכה לחיות עם ההכרה הזאת, ולראות שהקב"ה נמצא איתנו ומסתכל וכל מה שקורה זה הכל הקב"ה, אדם מקבל מכה, זה הקב"ה נתן לו. "ריבונו של עולם, תודה, זה הגיע לי, אני מקווה שאני אסיק את המסקנות", בכל מה שקורה. וה' יעזור שנתחזק כולנו בהכרתו, ויחזור כלל עם ישראל בתשובה.

- לשותפות בהצלת עולם התורה, חייג לקרן עולם התורה: 6881*

- צילומים: מנחת דבר. דברי חמד. יוסי גולדברג ארה"ב, דניאל נפוס, מאיר זלונקי, אלי קובין, קרן עולם התורה - להאזנה לדעת תורה מגד"י בראשם רשכבה"ג מרן רבינו ראש הישיבה הגר"ד לנדו שליט"א, בקו החירום בעניני השעה במספר (ללא פרסומות): 1700-111-306

- כמ"כ מיד שבוט י"ל קובץ אוצר הפרשה ובו גליונות מרבותינו זקוק"ל. ניתן להשיג מודפס בבתי הכנסיות בארה"ק, וכן ניתן לקבלו במייל: a169258235@gmail.com

- הדברים ממרן פוה"ד הגר"י זילברשטיין שליט"א באדיבות דברי חמד, ניתן להצטרף לקבלת דברים ממרן שליט"א, במייל דברי חמד - a0527642209@gmail.com, וכן ניתן להאזין לדברים ממרן שליט"א בקו שיח יצחק: 03-313-0582

- ניתן להצטרף לקבלת הגליון ע"י שליחת הבקשה למייל - a086221800@gmail.com